ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ν. Κ υ ρ ι α κ ά κ ο ν. Λιμένιον (Ἀρεοπόλεως). Ἂν ἔχετε παλαιὰ βιβλία, στεῖλτε μας καταλόγον τους. Κ ε ν τ ρ ί. Ἄμμον (Καλαμῶν). Τὰ ποιήματά σας μετρικῶς εἶνε ὀρθὰ βέβαια, ἀλλὰ δὲν φτάνει μόνο ἡ καλὴ στιχουργία γιὰ νὰ εἶνε ἕνα ποίημα καλό. Ἔτσι, στὰ δικά σας ποιήματα ἡ ἔννοιες εἶνε πολὺ κοινες, χωρὶς καμμία χάρι, χωρὶς καμμιὰ ποίησι... Π. Κ ο υ τ σ ο υ ν ά ρ η ν. Πειραιά. Σᾶς ἀπαντήσαμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προηγούμενα φύλλα. Γ ε ω ρ γ ι ο ν Ἀ ν γ υ ι ν ο ν. Σάμην (Κεφαλληνίας). Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές, τόσο στὸ θέμα του, ὅσο καὶ στὴν ἐκτέλεσί του. Σ π ύ ρ ο ν Λ ο ύ σ κ α ν. Τὸ ποίημά σας φαίνεται ἐπηρεασμένον πολὺ ἀπὸ τὴν λησταρικὴν φιλολογίαν. Τὸ δημοσιεύουμε ἐδῶ γιὰ νὰ δοῦν καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγνῶσται μας τί κακὸ κάνουν στοὺς νέους τὰ λησταρικὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ... Μοῦσες !...

Θὰ ἤθελα κλέφτης νὰ γινῶ
καὶ στὰ βουνὰ νὰ πάω
καὶ ἔτσι τοῦ καθενὸς πουλιοῦ
τῇ λαλιὰ θὰ ἀκούου...

Ἀ ! τί χαρὰ σὲ μένανε
σὰν νέος καπετάνιος
θὰ περπατῶ περίφανα
στὰ δάση στὰ βουνά.

Καὶ τότε θὰ κυλῶ
στὸ αἷμα βουτιγμένος
καὶ τὴν τελευταίαν μου πνοὴ
ἐκεῖ θὰ τὴν ἀφήσω.

Ναὶ τὴν τελευταίαν μου πνοὴ
στὴν κρύα βρύση θὰ τὴν ἀ-
(φήσω.

Σὲ κάθε βρύση τοῦ βουνοῦ
συχνὰ θὲ νὰ πηγαίνω
θὰ πήνω ἀδιάκοπα
τὸ ὀλόδροσο νεράκι.

Καὶ ἂν στὴ κρύα βρύση μὲ νιώ-
(σουνε
στρατιῶτες μὲ περικυκλώσουνε
θὰ ρίξουν κατ' ἐπάνω μου
τὰ φαρμακερά τους βόλια.

Π ά σ χ ω ν α Δ ε λ η γ ι ά ν ν η ν καὶ Μ. Κ.. Ἐνταῦθα. Τὰ ποιήματά σας ἔχουν μερικοὺς στίχους ἐπιτυχεῖς καὶ χαριτωμένους. Ἀλ καὶ στὸ σύνολό τους ἤσαν ἔτσι θὰ τὰ δημοσιεύαμε. Δυστυχῶς, μερικοὶ ἄλλοι στίχοι, κάπως κοινοί, τὰ χαλοῦν. Μ. Μ., Λαρισσαν. Μεταφράζετε ἀρκετὰ καλά. Τὸ μόνο σας ἐλάττωμα εἶνε τὸ ὅτι ἀκολουθεῖτε πολὺ πιστὰ τὸ κείμενο. Δὲν χρειάζεται τόσο πιστότης στὴν ἀπόδοσι τῶν φράσεων, γιατὶ ἡ μετάφρασις ἔτσι γίνεται κάπως ξερή. Τὸ διήγημα αὐτὸ τοῦ Μαρυκερὶτ ἔχει δημοσιευθῆ. Στεῖλτε μας τιποτε ἄλλο. Ἀ ρ α μ ι ν. Δράμα. Δημοσιεύουμε τὴν δήλωσίν σας, ἂν καὶ δὲν χρειάζεται καθόλου, θαρροῦμε. Ἰδού :

«Οἱ εἰς τὰ τελευταῖα τεύχη τοῦ «Μπουκέτου» ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἀραμις» ἐνσκήψαντες ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὰ νάματα τῆς Ἱπποκρήνης ποιηταὶ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν πρὸς ἐμὲ καλυπτόμενον μὲν μέχρις ἐσχάτων ὑπὸ τὸ αὐτὸ ψευδώνυμον, ἀλλὰ μὴ ἐπιχειρήσαντά ποτὲ ἀνάβασιν ἐπὶ τοῦ δυσκήνου Πηγάσου δι' Ἑλικῶνια ταξείδια.

Ἀραμις—ΑΔ. Α. ΚΟΝΤ».

Θ ά ν ο ν Γ ά τ σ ο ν. Γουμενίτσαν. Δυστυχῶς το ἐν λόγῳ σχολικὸν βιβλίον δὲν μᾶς χρειάζεται. Μ. Ζ.. Πειραιά. Τὸ ποίημά σας λανθασμένον μετρικῶς. Τὸ διήγημα πάλι ὕστερεῖ στὴ διατύπωσί του. Λ ί λ η ν Σ.. Ἐνταῦθα. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ θερμά σας λόγια, τὰ ὁποῖα μᾶς συνεκίνησαν. Τὸ ποιηματάκι ὀχι ἐπιτυχές. Σ. Σ.. Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Πολλοὶ στίχοι του δὲν ἔχουν καμμιὰ ἔννοια. Ν. Ο ἰ κ ο ν ο μ ί δ η ν, Πάτρας. Δυστυχῶς, γιὰ τοὺς λόγους ποὺ σᾶς ἐκθέσαμε, δὲν μποροῦμε νὰ πραγματοποιήσουμε τὴν ἐπιθυμία σας. Στεῖλτε μας τίποτε ἄλλο. Κ ο υ ρ κ α ν τ ι ώ τ ι κ ο Γ α ρ ύ φ α λ ο. Κιοῦρκα. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὸ τραγοῦδι σας γιὰ τὶς Ἀθηναῖες ποὺ παραθερίζουν στὸ δροσόλουστο χωριό σας. Ἔξοχον !... Ἔξοχον !...

Τ' εἰν' τὸ κακὸ ποὺ γίνηκε τοῦτο τὸ καλοκαῖρι
βγένουν ὅλες ξιππόλιτες μ' ἀγγλίτσες εἰς τὸ χέρι,
Μέ πέδιλα ἀνάλαφρα στοὺς βράχους περπατᾶναι
κὲ γιὰ ἀγάπη μιστυνὰ στὰ δέντρα μας μιλᾶνε.

Τὸ βράδυ σὰν γυρίζουμε ἡ ντόπιες μὲ τὶς γίδες
κὲ βλέπωμαι νὰ τραγουδὰν ἐκεῖνες οἱ συλφεῖδες
ζηλέβοντας στεκόμαστε ὀρθὲς καὶ τὶς ἀκοῦμε...
Γιατί κι' ἐμεῖς Ἀθηνέες νὰ μὴ γενιθοῦμε ;

Ε. Κ.. Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας, δυστυχῶς, ἀνεπιτυχές. Η. Λ ο γ γ έ α ν, Ἐνταῦθα. Τὰ πεζογραφήματά σας δὲν εἶνε δημοσιεύσιμα. Τὰ λογοτεχνήματα αὐτοῦ τοῦ εἴδους χρειαζόνται πολλὰ πράγματα γιὰ νὰ γίνουν καλά. Εἶνε δυσκολώτατα. Ἐ δ ο υ ά ρ δ ο υ. Τὸ ποίημά σας «Σθησμένα Ὄνειρα» ὄχι ἐπιτυχές, [redacted]. Τὸ ποίημά σας «Ἀνατόλησι» ἀρκετὰ καλὸ καὶ δημοσιεύουμε ἐδῶ τὰ τρία πρῶτα τοῦ τετράστιχα. Τὸ τέταρτο κάπως ἄτεχνο καὶ κοινό.

Τὶς ὧρες τὶς τρισκόταδες προτοῦ ἀκόμη φέξη
στὸ φτωχικὸ ντιβάνι μου μισόγερτος, ὠϊμένα
ἄθελα τὴν ἀπόκρυφη τὴ μυστικὴ μου σκέψη
ἀφίνω ν' ἀποπλανηθῇ σὲ χρόνια περασμένα.

Σὰν ὀπτασίες μυστικὲς διαβαίνουνε μπροστά μου
οἱ περασμένοι μου καιροὶ ποὔχουν γιὰ πάντα λείψη
οἱ παιδικές μου χίμαιρες, τὰ πρῶτα ὄνειρά μου
ποὺ στὴν καρδιά μου ἀφίσανε διαβαίνοντας, τὴ θλίψη.

Κι' ἀναπολῶντας τῆς ζωῆς τὸν περασμένο δρόμο
πού, ἀλλοίμονο, τὸν διάβηκα χωρὶς νὰ στρέψω πίσω
σκέφτουμαι ὡς πότε θὰ τραβῶ μὲ τὸ σταυρὸ στὸν ὦμο
ὡς πότε ἀκόμη στὴ ζωὴ μέλλω νὰ περπατήσω.

Π έ τ ρ ο ν Κ ο υ β έ λ η ν. Ἀφαρσοῦς. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Σὲ πολλὰ σημεῖα, χάριν τῆς ὁμοιοκαταληξίας, καταστρέφει τὴν ἔνοια τῶν λέξεων. Γράφετε, π.χ. «ἀνάσσης» γιὰ νὰ τὸ ὁμοιοκαταληκτήσετε μὲ τὸ «θαλάσσης». Ὅποιος τὸ δῆ, θὰ τὸ πάρη μὲ τὴ σημασία τῆς Ἀνάσσης, τῆς βασιλίσσης, ἐνῶ ἐσεῖς τὸ ἐχετε μὲ τὴ σημασία τοῦ «ἀνασα—ἀναπνοή» !... Γ ε ω ρ γ ι ο ν Δ ρ ο ύ β ε ν. Πειραιά. Ἀπὸ τὸ ποίημά σας «Ἡ ἄπονη» δημοσιεύουμε ἐδῶ τὰ δυὸ τελευταῖα τετράστιχα μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τὰ δῆ Ἐκεῖνη καὶ θὰ συγκινηθῇ :

"Οταν σοῦ λέγω σ' ἀγαπῶ
μὲ πλήγωσ' ἡ ὀμορφιά σου
κι' ἔχω πληγὴ στὰ στήθη μου
δὲν καίγετ' ἡ καρδιά σου ;

Μόνο μοῦ λέγεις ἄπονη
ἂν ἔχεις ἀληθῶς πληγὴ
εἰς τὸν γιατρό σου πήγαινε
γιὰ νὰ σὲ ἐξεταθῇ !...

Ν. Π α σ χ α λ ί δ η ν. Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας ἁπλώνεται σὲ ἀτελείωτες περιγραφές, τὶς ὁποῖες θὰ μποροῦσατε νὰ δώσετε μὲ δυὸ-τρεῖς χτυπητὲς φράσεις. Ἔτσι ὁ ἀναγνώστης κουράζεται καὶ δὲν προχωρεῖ στὸ διάβασμα. Τὰ ποιήματα ἄτεγκα καὶ ἀσύνθετα. Π α λ η ό ν Κ ο ζ α ν ί τ η ν. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὶς πληροφορίες σας καὶ θ' ἀνατρέξουμε στὶς πηγές, τὶς ὁποῖες μᾶς ὑποδεικνύετε.

Γ. Γ ι α ν ν ο ύ λ α ν. Γρεβενά. Τὸ ποίημά σας γιὰ τὸ Παρίσι ὄχι καλὸ δυστυχῶς. Ἰδοὺ π. χ. μερικοὶ στίχοι :

"Αχ ! νὰ ἠμουνα στοὺς Παρι-
(σίους
Θἄκανα τοὺς φτωχοὺς πλου-
(σίους !
"Αχ ! Θεέ μου, στεῖλε με στο
(Παρίσι
Νὰ τρέχη ἡ τσέπη μου σὰν
(βρύσι !...
"Αχ ! νὰ φορῶ κλὰκ ὑψηλὸ
κλπ., κλπ.

Διαβάσατε ποίημα, νὰ δῆτε τοὐλάχιστον τί ἐστὶ στίχος, μέτρο, ρίμα. Τί ἄλλο νὰ σᾶς ποῦμε ; Γιὰ τὰ καλά σας λόγια θερμῶς σᾶς εὐχαριστοῦμεν

ΜΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

"Αγνωστοι δυστυχῶς, κακοηθέστατοι πάντως κύριοι (;) ἐκ Πρεβέζης, μᾶς ἔστειλαν ἕνα ποίημα τοῦ γνωστοῦ ἐντιμοτάτου καὶ ῥέκτου φαρμακοποιοῦ τῆς πόλεώς των κ. Καραμουστάκη, καὶ μίαν ἐξωφρενικὴν ἐπιστολήν, ὡς προερχόμενα δῆθεν ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Μὴ ὑποψιασθέντες τὴν κακοήθειαν ἐδημοσιεύσαμεν καὶ τὸ ποίημα καὶ τὴν ἐπιστολήν. Παρακαλοῦμεν τοὺς γνωρίζοντας τοὺς δράστας τῆς κακοηθείας αὐτῆς νὰ μᾶς τοὺς καταγγείλουν, διὰ νὰ τοὺς στιγματίσωμεν δημοσίᾳ.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαγεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ἐρχήστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντες τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνον **ΣΤΑΡΡ** τύπου **XXII** εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ : Στοὰ Ἀρσακείου 12. Πειραιεύς : Φίλωνες 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22α. ΠΑΤΡΑΙ : Ρήγα Φερραίου 84.
ΒΟΛΟΣ : Ἑρμοῦ 111.